

Leo Timmers

Ο Δόκτωρ Μηλουμ σε υποβρύχιες περιπέτειες

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΙΠΤΥΧΟ

Όπως κάθε πρωί, ο **δόκτωρ Μηλουμ** καταδύθηκε στον ωκεανό μέσα στο ειδικό υποβρύχιό του, για να ψάξει ψάρια και άλλα πλάσματα του βυθού που ήταν άρρωστα και είχαν ανάγκη από γιατρό.

Ένα δελφίνι που δεν μπορούσε να κουνήσει την ουρά του, μια ρέγκα με απαίσια μυρωδιά, μια μέδουσα με πόνο στη μέση!

Ο δόκτωρ Μηλουμ ήξερε να τους κάνει καλά όλους.

Σύντομα εμφανίστηκε ο πρώτος ασθενής!

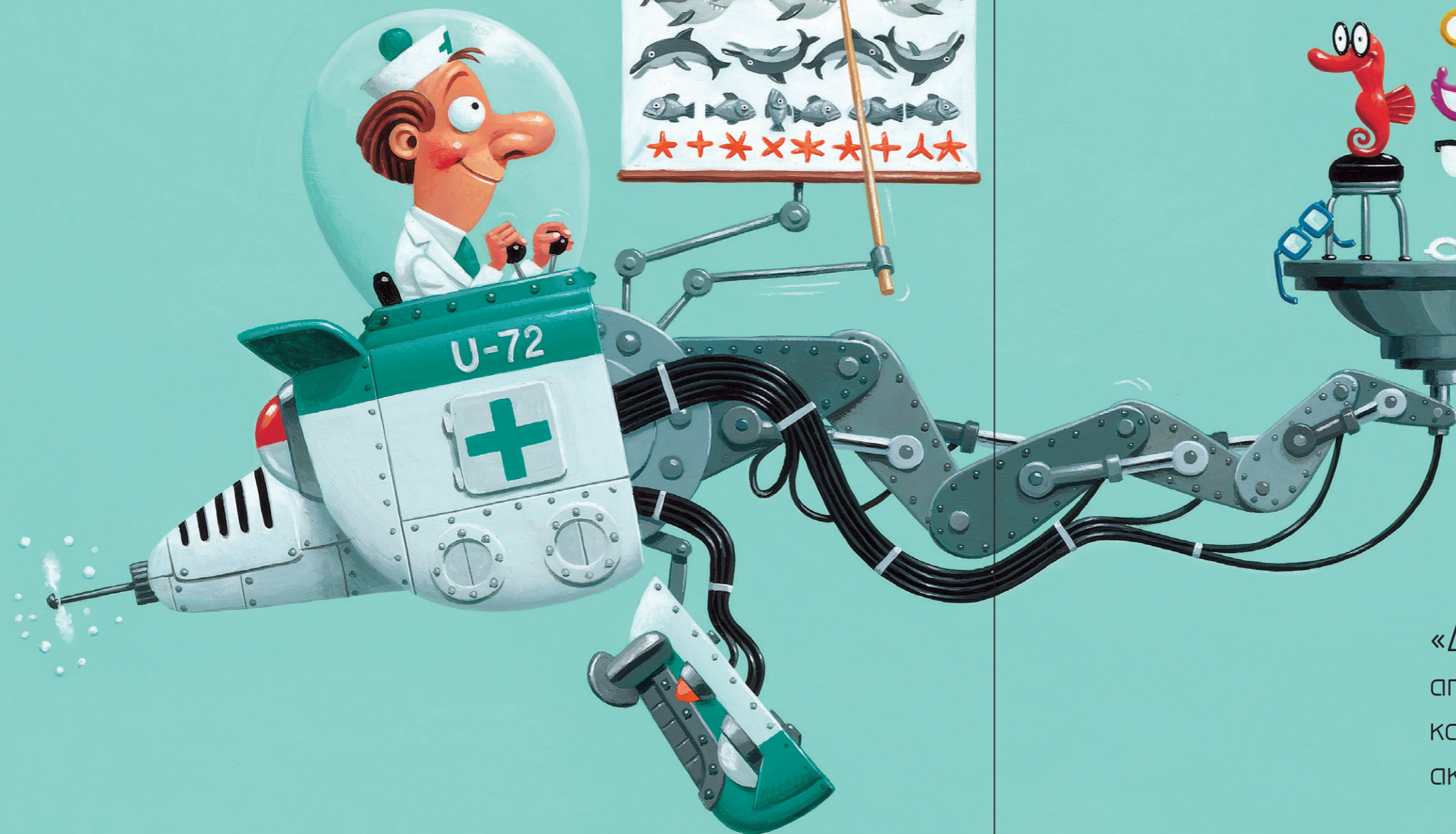
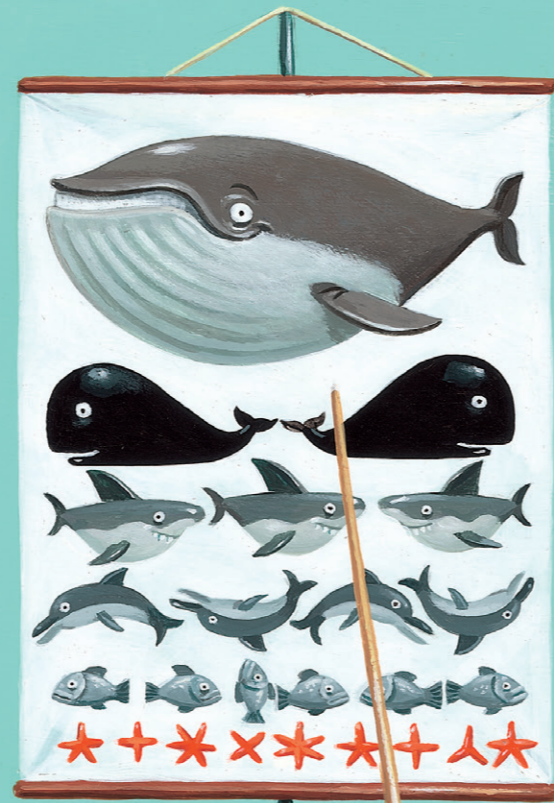
«Ε! Ιππόκαμπε, πρόσεχε!»
φώναξε ο δόκτωρ Μηλουμ σε έναν ιππόκαμπο
που θα έπεφτε επάνω του, αν δεν τραβούσε απότομα
το χειρόφρενο....

«Είμαι **θαλάσσιο αλογάκι κούρσας!**»
χλημίντρισε περήφανος ο κόκκινος ιππόκαμπος
και συνέχισε:
«Είμαι το πιο γρήγορο πλάσμα του ωκεανού!
Μόνο... να, έχω ένα προβληματάκι!
Δεν μπορώ να δω πολύ καλά, γιατρέ!
Δηλαδή, για να είμαι ειλικρινής, δε βλέπω σχεδόν καθόλου!»

Ο δόκτωρ Μπλουμ πάτησε
ένα κουμπί και το υποβρύχιο άρχισε
να τρέμει. Κι όπως τρανταζόταν,
άνοιγε και ξεδιπλώνονταν βραχίονες,
ώσπου μετατράπηκε σε οφθαλμιατρείο.

Μπιζζζ... βοουουου... μηρρρ!

Ο δόκτωρ Μπλουμ, μόλις τον εξέτασε, το κατάλαβε αμέσως.
«Μικρέ μου, πρέπει να φορέσεις γυαλιά!»
Το θαλάσσιο αηλογάκι διάλεξε γυαλιά τα οποία,
όσο κι αν τρέξει δε θα πέσουν από τη μύτη του.
Τα φόρεσε και δεν πίστευε στα μάτια του.
Τόσο καλά έβλεπε!

«Ευχαριστώ πολύ, γιατρέ!» φώναξε χαρούμενο.

«Δική μου η ευχαρίστηση!»
απάντησε ο γιατρός χαμογελαστός
και καταδύθηκε με το υποβρύχιο του
ακόμη βαθύτερα στον ωκεανό.